

مسائل کفالت

«کفالت» آن است که انسان ضامن شود که هر گاه طلبکار بدهکار را بخواهد او را تحویل دهد، همچنین است اگر کسی بر دیگری حقی داشته باشد یا ادعای حقی کند که دعوی او قابل قبول باشد و انسان ضامن شود که هر وقت صاحب حق یا مدعی، طرف را بخواهد او را تحویل دهد. این عمل را «کفالت» و به کسی که این گونه ضامن می شود «کفیل» می گویند.

(مسئله ۱) کفالت در صورتی صحیح است که کفیل به هر لفظی، گر چه غیر عربی، کفالت خود را به طلبکار بفهماند و او نیز قبول نماید.

(مسئله ۲) کفیل باید بالغ و عاقل باشد و کسی او را در کفالت مجبور نکرده باشد و سفیه هم نباشد و نیز بتواند شخصی را که کفیل او شده حاضر نماید، ولی بدهکار لازم نیست عاقل، بالغ و غیر سفیه باشد و کفالت برای غیر عاقل و نابالغ و سفیه با اجازه ولی آنها صحیح است.

(مسئله ۳) جایز است کفالت بدون مدت یا همراه با مدت باشد، بنابراین اگر مدت تعیین کند و مثلاً بگوید: «متعهد می شوم که یک سال دیگر او را تحویل دهم» اشکال ندارد.

(مسئله ۴) یکی از هفت چیز کفالت را به هم می زند:

- ۱ - کفیل شخص بدهکار را تحویل طلبکار دهد.
- ۲ - حق طلبکار ادا شود، هر چند کفایت این مورد خالی از اشکال نیست. و ظاهر آنست که لغو می شود.
- ۳ - طرف از حق خود گذشت نماید.
- ۴ و ۵ - بدهکار (یا کسی که بر او اقامه دعوی شده) و یا کفیل، از دنیا برود.
- ۶ - صاحب حق کفیل را از کفالت آزاد کند.
- ۷ - صاحب حق به وسیله حواله یا به شکل دیگر حق خود را به دیگری واگذار نماید.

(مسئله ۵) کفیل بدون رضایت طلبکار نمی تواند کفالت را به هم بزند، مگر آنکه در عقد کفالت این حق برای او شرط شده باشد، ولی طلبکار هر وقت بخواهد می تواند کفالت را به هم بزند.

(مسئله ۶) اگر کفیل در طول مدت کفالت یقین کند یا احتمال عقلایی دهد که شخص مورد کفالت قصد فرار دارد می تواند پیش از موعد او را تحویل دهد و در این صورت کفالت به هم می خورد.

(مسئله ۷) هزینه احضار بدهکار در صورتی که بدون اجازه طلبکار باشد بر عهده کفیل است و اگر با اجازه طلبکار بوده بر عهده او می باشد.

(مسئله ۸) اگر فردی شخص بدهکاری را از دست طلبکار رها کرده و فراری

دهد، چنانچه به گونه‌ای باشد که طلبکار دسترسی به او پیدا نکند، آن شخص باید بدهکار را تحویل دهد و بدهی او را بپردازد، هر چند کفایت پرداخت بدهی خالی از اشکال نیست. و از این قبیل است فراری دادن قاتل از دست ورثه مقتول.